středa po 4. neděli postní

1. čtení: Iz 49,8–15
Ustanovil jsem tě prostředníkem smlouvy lidu, abys zvelebil zemi.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Tak praví Hospodin:
„V době milosti jsem tě vyslyšel,
v čase spásy jsem ti pomohl,
chránil jsem tě a ustanovil prostředníkem smlouvy lidu,
abys zvelebil zemi
a jako dědictví rozdělil zpustošený úděl,
abys řekl vězňům: ‚Vyjděte!‘
a těm, kteří jsou ve tmě: ‚Ukažte se!‘
Budou se pást na cestách,
svou potravu najdou na holých pahorcích.
Nebudou mít hlad ani žízeň,
nebude je trýznit úžeh ani slunce.
Povede je ten, který se nad nimi slitoval,
a přivede je k pramenům vody.
Ze všech svých hor udělám cesty
a upraví se mé stezky.
Hle, tito přicházejí zdáli,
jiní ze severu a od západu,
tihle z jižní země.
Jásejte, nebesa, plesej, země,
radostně se veselte, hory,
neboť Hospodin těší svůj národ,
smilovává se nad svými ubožáky.
Sión řekl: ‚Hospodin mě opustil,
Pán na mě zapomněl.‘
Copak může zapomenout žena na své nemluvně,
není jí líto plodu vlastního těla?
I kdyby ona zapomněla, já přece nezapomenu!“

Žl 145,8–9.13cd–14.17–18

Odp.: Milosrdný a milostivý je Hospodin.

Milosrdný a milostivý je Hospodin,
shovívavý a plný lásky.
Dobrotivý je Hospodin ke všem
a soucit má se všemi svými tvory.

Věrný je Hospodin ve všech svých slibech
a svatý ve všech svých činech.
Hospodin podpírá všechny, kdo klesají,
a pozvedá všechny sklíčené.

Spravedlivý je Hospodin ve všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.
Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně.

Zpěv před evangeliem: Jan 11,25a.26
Já jsem vzkříšení a život, praví Pán; kdo věří ve mne, neumře navěky.

Evangelium: Jan 5,17–30
Jako Otec křísí mrtvé a je oživuje, tak i Syn oživuje, koho chce.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl židům: „Můj Otec je až dosud činný, i já jsem činný.“
To byl další důvod, proč se ho židé snažili zabít: nejen, že rušil sobotu, ale také, že nazýval Boha svým vlastním otcem a stavěl se tak Bohu naroveň.
Ježíš jim na to řekl: „Amen, amen, pravím vám: Syn nemůže sám ze sebe konat nic, nýbrž jen to, co vidí, že koná Otec; co totiž koná

kulturaslova.cz

on, koná stejně i Syn. Vždyť Otec Syna miluje a ukazuje mu všechno, co sám koná. A ukáže mu ještě větší skutky než tyto, takže budete žasnout.

Neboť jako Otec křísí mrtvé a je oživuje, tak i Syn oživuje, koho chce. Otec totiž nikoho nesoudí, ale všechen soud odevzdal Synovi, aby všichni ctili Syna, jako ctí Otce. Kdo nectí Syna, nectí ani Otce, který ho poslal.

Amen, amen, pravím vám: Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale přešel už ze smrti do života. Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina – ano, už je tady – kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kdo uslyší, budou žít. Jako totiž Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě, a obdařil ho mocí konat soud, protože je Syn člověka.

Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.

Já sám ze sebe nemohu dělat nic. Soudím podle toho, co slyším, a můj soud je spravedlivý, protože nehledám vůli svou, ale vůli toho, který mě poslal.“

kulturaslova.cz